

عنوان مقاله:

چالش های پیش روی نظام مدیریت محله محور (با تأکید بر کلانشهر تهران)

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ژیلا سجادی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی تهران

به‌رنگ کلانتری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی تهران

وحید یاری قلی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

به دنبال تغییر در شرایط و عوامل گسترش و توسعه شهری در دوران اخیر، محله های مسکونی جایگاه ویژه ای در شکل گیری شهرها داشته اند. دیدگاه توسعه پایدار، حل مشکلات شهری را استفاده از نیروهای توانمند درون زا در محلات شهری یعنی، گروه ها و اجتماعات محلی به عنوان سرمایه های اجتماعی که از جایگاه و کارکرد ویژه ای از لحاظ حفظ و توسعه تنظیمات اجتماعی در کلانشهر برخوردار هستند، می داند. با این حال ساختار مدیریت شهری در ایران و بلاخ در کلانشهر تهران، همان ویژگی ها و محدودیت های ساختاری شبه مدرنیستی نظام کلان مدیریت شهری را دارا می باشد. در این نظام برنامه ریزی، دولت به جای مدیریت توسعه، به مانع اصلی تکامل اجتماعی سیاسی و تحقق توسعه تبدیل شده و چالش هایی را پیش روی حرکت به سمت نظام مدیریتی محله محور بوجود آورده است. پژوهش حاضر در پی تبیین نظام مدیریت محله محور و مهمترین چالش های پیش روی آن می باشد. روش مورد استفاده در این پژوهش توصیفی تحلیلی می باشد. بررسی نظریات و دیدگاه های موجود بر این است که ویژگی ها و محدودیت های ساختار شبه مدرنیستی حاکم بر نظام مدیریت شهری کشور یعنی غیر مشارکتی بودن، متمرکز، بخشی، از بالا به پایین، بوروکراتیک، سیاست زده، فاقد اندیشه و فرایند توسعه شهری، فاقد انطباق سلسله مراتب ساختار مدیریتی با سازمان فضایی شهر و ... می باشد. و در این میان ناهمبستگی های موجود در بین سازمان های اجرایی از یک سو و تنگناهای مالی، مدیریتی، نیروی انسانی، حقوقی و قانونی از سوی دیگر مهمترین موانع پیش روی نظام مدیریت محله محور می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه محله ای، مدیریت محله محور، ساختار شبه مدرنیستی، کلانشهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294658>

